

MANUEL RIBÉ LABARTA

Josep Pau Jàvega Bulló

Manuel Ribé Labarta va néixer a Barcelona, el dia 16 de Juny de 1878. Era fill de Ramon Ribé Pedrol, advocat montblanquí i d'Agustina Labarta Graner, de Barcelona. Els seus avis paterns eren Ramon Ribé i Mariana Pedrol de la Vila Ducal, i els materns, Dionís Labarta, de Pina de Ebro i Paula Graner, de Caldes de Montbui.

Es va quedar orfe de pare als tres anys d'edat, la seva mare va haver d'afrontar la difícil situació per haver de mantindre quatre fills. Als 15 anys va ingressar a la delegació d'una casa de comerç italiana, i al ser absorbida aquesta per una altre empresa, ascendí al càrrec d'apoderat. Poc havia de durar la seva vida dedicada als afers

d'una oficina comercial.

L'any 1909 a través d'oposicions, va guanya una plaça a l'Ajuntament de la ciutat comtal, confiant-li la jefatura de la Guàrdia Urbana. Al 1916, tenint en compte la seva gran capacitat pel treball, se li van confiar els serveis de la Secció de Cerimonial de l'Ajuntament. Quan Manuel Ribé va ser nomenat cap del Cos de la Guàrdia Urbana amb 31 anys, era alcalde de la ciutat de manera accidental Albert Bastardas, perquè s'havia produït la dimissió de l'insigne alcalde Domingo J. Sanllehy. Els seus grans dots d'organització transformaren aquella primitiva i petita oficina en un dels altres serveis modèlics de la Corporació. La seva vida pública es veié interrompuda per la guerra civil. Acabada aquesta, al 1939 va ser reintegrat als seus càrrecs i novament es posà al servei de Barcelona, amb una gran energia i amb el mateix inquebrantable amor a la seva ciutat natal. L'any 1948 es jubilà com a Cap de la Guàrdia Urbana però hi va ostentar el càrrec honorífic de delegat de l'Alcaldia fins l'any 1957 (amb 79 anys), amb l'alcalde José M. de Porcioles Colomer.

Del Sr Manuel Ribé s'ha dit que tenia unes qualitats diplomàtiques brillants. En efecte, així s'ha reconegut i cal mencionar que durant la seva estada a l'Ajuntament de Barcelona va conèixer 72 alcaldes i 532 consellers. No li va interessar mai ser alcalde ni conseller però durant 50 anys no va tenir conseller ni alcalde que no anés al despatx del Sr. Ribé per demanar-li consell o assessorament sobre les més diverses matèries de la municipalitat, que ell coneixia a la perfecció.

Durant la seva dilatada vida de serveis va conèixer centenars de personatges. Ribé sempre deia que el millor Ajuntament era l'anterior i per això sempre recomanava que no el canviessin. Sentimental, encobert per la ironia, la seva innata bondat i la seva facilitat instintiva per oblidar descortesies i fets desagradables el van obligar a silenciar extrems de la picaresca municipal. El

seu món va ser Barcelona, concretada en la Corporació Municipal i personificada de manera tangible en "l'home alcalde" i el secretari municipal, prescindint de la seva filiació política i fins i tot de l'ésser humà, però donant gràcies a Déu quan van ser dignes dels seus llocs de treball. Llavors, a la lleialtat immaculada de funcionari, afegí la fidelitat de l'amic, i això li produïa excel·lents resultats. Ribé s'adonava que els seu pas pel món no era com el de la majoria dels homes. Al seu càrrec va trobar els elements per a la vida desitjada: un ideal elevat, una seguretat administrativa, molt treball i poca lluita a colzades; vida feta tant a la seva mida que es va adaptar al moment i va formar la seva segona naturalesa vital.

Manuel Ribé era un periodista passiu. És a dir, que llegia tots els diaris de qualsevol tendència i especialitat. Participà en el Diari de Barcelona, comentant quasi sempre fets històrics o moments interessants de la vida urbana. Quan la mort el va sorprendre estava escrivint les seves Memòries. No és cap exageració dir que el Sr. Ribé era amic de tots els ciutadans de Barcelona. Però no solament dels ciutadans de Barcelona sinó de tot arreu. És a dir que era amic de tothom. Alguns barcelonins que el recorden diuen d'ell: *"No recordem cap persona que hagi exercit els càrrecs d'Ajuntament amb tanta autoritat"*

Manuel Ribé i Labarta va tenir un gran efecte per Montblanc. El seu pare i els seus avis eren naturals d'aquesta vila. Això mai ho oblida, juntament amb el fet que la major part de la seva infància la va viure a la vila de Montblanc. Va estar emparentat amb varies famílies montblanquines amb qui mai va perdre el contacte. Quan entre els anys 1917 i 1918 l' Ajuntament de Barcelona va acordar realitzar la gran obra de les "Colònies Escolars", consistent a enviar a diferents poblacions de Catalunya grups de nens d'escoles municipals, per passar les vacances d'estiu , el Sr. Ribes va cuidar-se que Montblanc fou una de les poblacions escollides per a que tinguessin lloc aquestes "Colònies Escolars".

Fou nomenat fill Adoptiu de la Vila de Montblanc el 22 de Juny de 1944. En altres títols i reconeixements destaquem: Gentilhome de S.M. el Rei Alfons XIII. Posseïa la medalla de la ciutat de la ciutat de Barcelona, que havia rebut

per part de la Reial Ordre d'Isabel la Catòlica i la medalla del Mèrit Civil, la Creu de la Reial Ordre del Mèrit de l' Lliga Alemanya, era oficial de l'Ordre de Nichau Ithikar, oficial de la Legió d'Honor i oficial d'instrucció Pública a França, commendador de la Reial Ordre de la Corona Italiana, oficial de l'Ordre de Sant Maurici i Sant Llàtzer d'Itàlia, oficial de l'Ordre de l'Estrella Polar de Suècia, tenia en possessió de la Medalla de la Creu Roja Espanyola i la de Plata d'Ultramar de la ciutat de Marsella, de la Medalla al Mèrit en el Treball i moltes altres.

Morí el 28 de febrer de l'any 1960 a l'edat de 82 anys. Quan a Montblanc arribà la notícia de la mort de Manuel Ribé, segons els diaris de l'època, tot Montblanc el plorà. L' Alcalde de Montblanc i tot l' Ajuntament assistí al seu enterrament a Barcelona i la Junta del "Casal Montblanquí" i la Junta del Museu Arxiu enviaren cartes de condolença a la família de Manuel Ribé.

El dia 14 de març l'any 1960 es va celebrar, per ordre de l'Ajuntament, una missa de Rèquiem per pregar per l'anima del difunt.

Actualment a Barcelona no molt lluny de la plaça de Sant Jaume es troba la Placeta de Don Manuel Ribé.

La editorial Marte l'any 1963 publicà " Memorias de un funcionario" de Manuel Ribé Labarta, basat en uns quaderns on la seva memòria fabulosa, detallava el dia, l'hora, nom i dos cognoms de persones i de fets que després esdevindrien un diari, amb l'Ajuntament com a eix d'informació.

BIBLIOGRAFIA.

- Espitllera de Montblanc núm 124 pag 3, Don Manuel Ribé Labarta.
- Un Apunt d'història de Joaquim Arandes.
www.bcn.es/guardiaurbana/pdf/revista/ca/14/revi_14_G.28.pdf
- Montblanc, Josep M, Porta i Balanyà. Edicions Cossetania. Novembre de 2000, pag 58